

[Lykketoft]

Socialdemokratiet er naturligvis villig til at drøfte alle disse spørgsmål nærmere med andre partier – og har derfor heller ikke lagt sig præcist fast på procenter og beløbsgrænser. Men målet er klart. Vi skal have et enklere og mere retfærdigt indkomstskattesystem. Fradrag skal begrænses og trækprocenterne til gengæld nedsættes. Derved kan skatte-tænkning og skatteunddragelse bremses, og indkomstskattesystemet kan bidrage langt mere effektivt til at rette op på samfundsøkonomien.

I øvrigt skal jeg henvise til beslutningsfor-slagets tekst og de bemærkninger, der ledsager dette.

Lykketoft (S):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om beskatning af kapitalafkast i hidtil skattefri institutioner, fonde, pensions-, forsikrings- og opsparringsordninger.

(Beslutningsforslag nr. B 12).

I sit forhandlingsudspil af 1. september 1982 foreslog den socialdemokratiske regering en realrentebeskatning af pensions- og forsikringsformuerne med virkning fra 1983.

En sådan beskatning er efter socialdemo-kratiets opfattelse nødvendig på grund af den meget høje realrente, der skaber urealistiske krav på fremtiden.

Uden realrentebeskatning kan man heller ikke gribe effektivt ind over for den kraftige tendens til stigning i underskuddet på statsfinanserne, medmindre man vil gribe til midler, der skader beskæftigelsen og ødelægger den sociale tryghed.

Statens underskud skyldes da også for størstedelens vedkommende stigende renteutgifter på statsgælden. Disse udgifter modsvares kun delvis af skattepligtig indkomst, fordi en stor del af renterne tilfalder de skattebegunstigede ordninger. Derfor er der en klar årsagssammenhæng mellem højrente, statsunderskud og renteskattefritenheden i pensions- og forsikringsordningerne.

Socialdemokratiet har med forundring og interesse noteret sig den fuldstændige ændring i regeringspartiernes synspunkter vedrørende beskatningen af pensions- og forsikringsformuerne, der skete på få uger ved overgangen fra oppositions- til regeringsstil-

ling. Vi tager det som udtryk for en sen erkendelse af, at ingen regering kan gøre sig håb om at rette op på statsfinanserne uden at sætte ind over for de skattebegunstigede ordninger.

Nøgternt bedømt vil hele 35–40 pct. af den budgetforbedring, regeringen kan gøre sig håb om at realisere i 1983, fremkomme fra den bebudede afgift på pensions- og forsikringsformuerne. Det er bemærkelsesværdigt, eftersom dette element i regeringens politik ikke gives nogen dominerende plads i regeringspartiernes egne fremstillinger. Dette er naturligvis forståeligt på baggrund af de helt modsatte synspunkter i den nære fortid. Men med den store vægt, regeringen reelt lægger på denne beskatning, er det ikke rimeligt at forvente, at der kun bliver tale om en midlertidig, 2-årig ordning. Behovet for at rette op på statsfinanserne er næppe imødekomet allerede efter 2 år. Også på denne baggrund vil socialdemokratiet med nærværende beslutningsforslag arbejde for en langt mere hensigtsmæssig udformning af pensions- og forsikringsbeskatningen end den formueafgift, regeringen ønsker. Vi tillægger det stor vægt, at beskatningen udformes rimeligt over for de mange borgere, der har tegnet pensions- og forsikringsordninger, og over for de institutioner, der forvalter ordningerne.

Det er fremgået af den offentlige debat, at i hvert fald livsforsikringsselskaberne finder en beskatning af den ekstraordinært høje realrente langt mere rimelig end en formueafgift, der intet hensyn tager til den faktiske forrentning – og dermed vejer urimeligt tungt på ældre pensionsordninger.

Socialdemokratiet er helt enig i disse synspunkter.

I øvrigt skal jeg henvise til beslutningsfor-slagets tekst og de bemærkninger, der ledsager dette.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 1:

Forespørgsel til udenrigsministeren om situationen i Tyrkiet.

Af Steen Folke (VS) og Gert Petersen (SF).